

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq[ue]

Torres, Francisco de

Coloniae, 1573

VD16 T 1629

Cap. X. Defensio doctrinae de exauditione orationis per fidem cum bonis operibus, quam Magdeburgenses in epistola Clementis & Alexandri accusant: & demionstratio ex scripturis, non exaudiri eum, qui ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

opere tractare: aliud, respondere defendendo quod accusatur: defensioninamq; modum imponit ratio eorum, quæ accusantur. Sed pergamus ad ea, quæ sequuntur in accusatione Magdeburgensium in capite de doctrina,

Defensio doctrinæ de exauditione orationis per fidem cum bonis operibus, quam Magdeb. in epistola Clementis & Alexandri accusant, & demonstratio ex scripturis non exaudiri eum, qui cum sola fide orat, & quomodo latro in cruce non ex fide tantum orauerit, & exauditus fuerit.

Cap. 10.

¶ Vintò, inquit, exauditiõ orationis non in fide & nomine Iesu, sed
 ¶ in bonis moribus & operibus. Clemens 1. & in oblationibus & di-
 ¶ gnitate sacerdotũ, Alexander 2. collocatur &c.] Si ita docuisset Cle-
 mens, vt isti impiè & impudenter sinxerunt, non esse orandum in fide &
 nomine Iesu, aut non exaudiri orationes, in fide & nomine Iesu adhibitas,
 meritò accusassent. sed an sic docuerit, iudicent ipsi Magdeburgenses, aut
 eorum discipuli & auditores. Recitemus ergò verba epistolæ Clementis,
 quæ isti more suo corruperunt, addentes quæ nullus nisi eorum similis
 somniaret. Sic ergò ait Clemens: Ità Deo precem fundere conuenit nau-
 gantes, vt mereamur audiri: audiri autem à Deo ita demùm meretur quis,
 si orationes ipsæ bonis moribus & bonis operibus adiuuentur. An qui hæc
 dicit, negat exaudiri orationem in fide & nomine Iesu? aut qui in fide & no-
 mine Iesu exauditur, potest ne bonis operibus carere? Sed videor hic mihi
 audire Magdeburgenses respondentes, posse carere: idq; fortassè exem-
 plo latronis in cruce probari dicent, quasi ille in fide sola & nomine Ie-
 su exauditus fuerit. Sed priusquàm id falsum esse demonstremus, doce-
 mus ex scripturis, orationem, vt ad salutem animæ exaudiatur, oportere
 perfici opere charitatis, quæ est forma omnium virtutũ. Multùm enim,
 inquit beatus Iacobus, valet oratio iusti *ἡ προσευχή*, id est, oratio, quæ operi-
 bus exercetur. Sed quia Lutherani hanc epistolam negare audent, probe-
 mus quod beatus Iacobus dicit, autoritate Esaiæ. cū enim populo Iudeo-
 rum, prophetis prædictionibus futurorum malorum commoto & per-
 territo, religiosiores quidam, alioquì legem Moisis negligentes, & suorum
 criminum obliti, ieiunijs tamen & orationibus Deum placare studerent,
 quasi sola ieiunia & preces satis essent ad sanctitatem & iustitiam eo-
 rum, vt exaudirètur: iussit Deus Prophetæ, vt admoneret eos, idcirco non
 exaudiri, quia non essent iusti, id est, quia orationes suas cum vitæ & mo-
 rum sanctitate non coniungerent. Me enim (inquit) de die in diem querunt,
 & vias meas scire volunt, quasi populus qui iustitiam fecerit. Querunt, in-
 quit, me quotidie, scilicet per orationem, quasi populus iustitiam faciens,
 cū tamen non faciant iustitiam: ergò ad benè orandum, & vt exaudiatur,
 qui orat, necessè est opera iustitiæ facere. Rogant me, inquit, iudicia iusti-
 tiæ, & appropinquare Deo volunt. Ecce orationem, quæ non merebatur
 exaudiri

*Deprehensio
Magd. in ma-
nifesta cas-
sumnia.*

Lac. 5.

*Esa. 58.
Exauditiõ
precũ nostra-
rum cui vel
ascribenda,
vel acceptum
sarendũ.*

exaudiri, quia non erat *ἐπιπροσμίειν*, vt dixit beatus Iacobus: id est, quia erat sine operibus bonis. Et paulò post idem Esaias: Frange (inquit) esurienti panem tuum, & egenòs vagosq; induc in domum tuam: cum videris nudù, operi eum, & carnem tuam nè despexeris. Et subiungit: Tùc erumpet quasi manè lumen tuum: tunc inuocabis, & Dominus exaudiet: clamabis, & dicet, ecce adsum. Accusate ergò, Magdeburgenses, eadem licentia & impia temeritate Esaiam, qui sine bonis operibus negat exaudiendos esse Iudcos illos in fide sola: nec enim sine vlla fide orabant, quis hoc dicat, nisi sensu communi careat? quomodò enim appropinquare Deo volebant, si nullam Dei fidem habebant? credebant igitur, sed non cum dilectione. Rursus, si in fide sola sine bonis operibus satis est orare, quomodò legitis Euangelium, cum ait Dominus: Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum, sed qui facit voluntatem patris mei? an dicitis fortassè, qui dicit, Domine, Domine, orare sine fide? quis rursus hoc dicat, nisi amens aliquis? Ergò oratio in sola fide, non exauditur ad salutem animæ. Præterea quis dubitet, quin, sicut dixit Euangelium, Non omnis, qui dicit, Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum: ità dicere potuerit, non omnis, qui dicit, Domine Iesu, Domine Iesu, intrabit in regnũ cælorum. Quod si ità est, quòd non omnis, qui dicit, Domine, Domine, siue Domine Iesu, Domine Iesu, intraturus sit in regnum cælorum, sed qui facit voluntatem patris, qui in cælis est: quero à vobis, Magdeburg, quid differt, qui sic dicit, Domine, Domine, siue Domine Iesu, Domine Iesu, quòd sine fide quidem aliqua dicere nò potest, qui tamen non intrabit in regnum cælorum, secundùm sententiam Domini: quid, inquam, differt ab eo, qui dicit, Domine Iesu, in spiritu sancto, sicut Apostolus ait. Vterq; enim horũ fidem habet, & in fide orat: & alter exauditur, & intrabit in regnum cælorum: alter non exauditur, nec intrabit: nempe differt, quòd illius fides, sola est: Sic enim Leontius Aetolius in commentarijs Matth. ca. 7. interpretatus est, illos in die iudicij dicturos esse, Domine, Domine, & que sequuntur, qui fidem (inquit) sine operibus habuerunt. idem dixit Theophylactus, Leontium secutus: huius verò, qui orat, dicens in spiritu sancto, Domine Iesu: fides est non sola, sed cum operibus: non enim credit tantùm, sed credit & diligit, quòd est facere voluntatem Dei, qui non dixit, Plenitudo legis, fides est, nè vos de sola fide acciperetis: sed dilectio est, quæ est forma fidei & spei, immò omnium virtutum. Sic autem accipiendum esse illud Apostoli, id est, dicere, Domine Iesu in spiritu sancto, non de dicente sola fide, sed de dicente fide & operibus, intelligi potest ex sancti Diadochi episcopi Photices in Epiro cap. 59. de perfectione spirituali: oportet, inquit, dare animæ tuæ illud, Domine Iesu, *ἕως ὁλόκληρον πρᾶγματι τῆς τοῦ οἰκοπέδου*, id est, ad integram & solidam tractationem propositi vel finis. quæ perindè sunt, quasi diceret: sic oportet dicere apud te, Domine Iesu, vt hoc sit tibi omninò propositum, quomodò secundùm Dominum Iesum viuas. Is itaque dicit

1. Cor. 12.
Cur orantes
quidam ac di-
cēs, domine,
Domine, non
exaudiuntur.

Rom. 13.

1. Cor. 12.

Esa. 29.

Mar. 7.

Iud. 1.

Hieronymus.

Malach. 3.

Psal. 52.

Theodorus

Antiochenus.

Latro in cruce
orans, non
in sola fide ora-
uit, nec in so-
la fide exau-
ditus est.

Luc. 23.

dicit propriè ac perfectè, Dominus Iesus, non qui hoc dicit ore, id est, qui in eum credit tantùm, nondùm tamen facit voluntatè eius, vt illi, de quibus aiebat Dominus: Hic populus labijs me honorat, cor autem eorùm longè est à me: non enim loquebatur de non habentibus fidem, sed de habentibus fidem tantùm. Hic ergò dicit plenè, Domine Iesu, qui per fidem & obedientiam Domini operatur salutem suam. Hic enim facit voluntatem patris, qui in cælis est, quod nõ potest fieri, nisi in spiritu sancto, sicut Apostolus ait: & hic orat in spiritu sancto, sicut Iudas Apostolus in epistola sua præcipit. Obseruauit quoquè hoc genus dicendi *πρακτικῶς καὶ κατὰ διέταξιν*, quod est, dicere re & veritate, beatus Hieronymus in comment. Esa. cap. 66. inquit: Dicere non sermone, quæ res facilis est, sed affectu & opere comprobatur. Idem post eum obseruauit Iunilius author valdè eruditus, & in literis sanctis benè exercitatus: Ille enim, inquit, propriè dicit, qui voluntatem & mentem sono vocis enunciat. Sic quoq; accipiendum est illud apud Malach. Et dixistis, Vanus est qui seruit Deo: id est, ità affecti fuistis, & ità vixistis, vt si vanum esset seruire Deo. & Dauid, Dixit insipiens in corde suo, Non est Deus: id est, sic animatus fuit erga Deum, & sic vixit, vt si non esset Deus. Vtrunque notauit Theodorus Antiochenus: Occasione oblata, non grauatè ad vtilitatem legètiũ obseruationes scripturarum adhibeo. Satis iam ostensum est, in fide sola, & in nomine Iesu, sine operibus non exaudiri orationem: neque plenè & in corde suo dicere, Dominus Iesus, eum qui credit tantùm, id est, cuius fides non exercetur in opere dilectionis. Latronem verò in cruce si existimetis exauditum esse in sola fide, & solo nomine Iesu, quæso vos Magdeburgenses, an credit latro de Christo, quòd Deus esset, & quòd remunerator esset? certè credidit, alio qui non dixisset, Domine, memento mei, cùm veneris in regnum tuum. Deindè, nõne hanc fidem exercuit increpando alterius latronis impietatè, & confitendo peccata sua digna morte, & innocentiam Christi, cùm dixit: Neque tu times Deum, qui in eadem damnatione es? & nos quidem iustè, nam digna factis recipimus: hic verò nihil mali gessit. Quemadmodùm ergò audebitis dicere, in fide & nomine Iesu, sine vllis prorsùs operibus, exauditum esse? an non est ex operibus fides eius in euangelio ostensa? Præterea, non putatis eum, qui perfectè credidit, quòd Christus esset Deus & remunerator, se Christo ex tota anima, & ex toto corde obtulisse? ista verò oblatio, an non fuit opus excellens ex fide? quomodò igitur sine vllis operibus per solam fidem exauditus est?

Responsio ad ea, quæ Magdeb. obijciunt contra doctrinam Alexandri episto. 2. de exauditione orationis per oblationes & dignitatem sacerdotis, & demonstratio euidens, quòd hæc doctrina secundum scripturas sit: contra verò, quod tradunt Magdeb. exaudiri orationem in sola fide, contra scripturam esse.

Cap. 11.

Obijci-